

עת"א (באר-שבע) 79042-11-25 - שקד דרור (אסיר) נ' שב"ס - שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

עת"א (באר-שבע) 79042-11-25 - שקד דרור נ' שב"ס - שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים מחוזי באר-שבע
עת"א (באר-שבע) 79042-11-25
שקד דרור (אסיר)

נגד

שב"ס - שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[04.01.2026]

כב' השופטת נועה חקלאי

פסק דין

1. בפני עתירת העותר להורות למשיב להתיר לו התייחדות עם בת זוגו.
2. בחודש 09/17 נכנס העותר נכנס למעצר בשב"ס. בחודש 12/22 הועבר העותר למעצר בפיקוח אלקטרוני, ובחודש 09/25 חזר למעצר בין כותלי בית הסוהר. ביום 10.12.25 נגזר דינו של העותר והוא נדון למאסר עולם לא קצוב בגין עבירות רצח וקבלת רכוש גנוב.
- העותר מסווג בקטגוריה א' משטרה, מצוי בהפרדה ובעל פרופיל שמועד לאלימות והשתייכות לכנופיה.
3. פקודת נציבות 04.47.00 שעניינה "התייחדות אסירים ועצורים" (להלן: "הפקודה"), עוסקת בכל הנוגע להתייחדות.
- סעיף 3(א) לפקודה מגדיר מיהו אסיר לצורך הוראות הפקודה באופן הבא:
"אסיר" - שפוט פלילי/עצור פלילי ובלבד שהמבקש מצוי במשמורת חוקית לפחות שישה חודשים ברציפות, "...".
4. המחלוקת בין הצדדים נעוצה בפרשנות שיש ליתן למונח "במשמורת חוקית":
לטענת ב"כ העותר, המונח "משמורת חוקית" כולל גם את התקופה שהעותר שהה בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני, ולכן העותר במשמורת חוקית של המשיב כבר מחודש 9/17, קרי מעל 6 חודשים ברציפות, ולכן עומד בדרישת הסף שנקבעה בפקודה לצורך אישור טובת הנאה מסוג התייחדות.

לטענת ב"כ המשיב אין לראות בתקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני, כתקופה בה העותר היה במשמורת חוקית לצורך פקודה זו, ולכן, כיוון שהעותר חזר למעצר בין כתלי הכלא רק בחודש 9/25, הוא עוד לא נמצא במשמורת חוקית לפחות שישה חודשים ברציפות, ועל כן אינו עומד עדיין בתנאי הסף שנקבע הפקודה לצורך בחינת האפשרות להעניק לו טובת הנאה בדמות התייחדות.

5. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, מצאתי לדחות את העתירה.

6. "התייחדות" היא אינה זכות מוקנית, אלא טובת הנאה בעלת מעמד משמעותי שמטרתה למנוע פגיעה קשה בהוויתו האנושית של האסיר, לספק לו "קרן אור" בתנאי הבדידות של הכלא, ולשמור על התא המשפחתי. הצורך בהתייחדות נתפס כחיוני לשיקומו של האסיר ולשמירה על שלומו הגופני והנפשי, במיוחד עבור אלו שאינם יוצאים לחופשות וזקוקים למפגש אינטימי בין כותלי הכלא.

בעניין מעמדה של טובת הנאה ראו דברי בית המשפט העליון ברע"ב 2416/05 פלוני ז"ל ל' שרות בתי הסוהר (16.8.07):

"ההכרה של הרשות המוסמכת בצרכי ההתייחדות של אסירים אינה מוחלטת, והיא כפופה לתנאים שונים. הצורך בהתייחדות איננו מסוג צרכי הקיום הבסיסיים של האסיר שחובה לספקם בכל עת ובכל מצב כתנאי קיומי שבלעדיו אין, כמו אכילה, שתיה וטיפול רפואי הכרחי. כנגד הצורך המוכר לספק לאסירים תנאים מתאימים לקיום יחסי אישות גם בהיותם בכלא, עשויים לעמוד שיקולים נוגדים לגיטימיים שעל הרשות לשקול. בין שיקולים אלה נמנים היבטים הקשורים בסדרי בית הסוהר והיקף המשאבים העומדים לרשותו; שיקולי סדר, בטחון ומשמעת בכלא; דאגה לשוויון תנאים בין האסירים, ואחריות לביטחונם האישי ולשלומם של המבקרים בכלא ... על הרשות המוסמכת לשקול את צרכיו של האסיר לקיום יחסי אישות, כנגד האינטרסים הנוגדים על-פי עוצמתם, ולאזן ביניהם כראוי."

7. התכלית לשמה נדרשת שהייה של שישה חודשים לפחות ברציפות במשמורת חוקית בטרם מתן טובת הנאה בדמות התייחדות, היא לאפשר למפקד בית הסוהר להעריך את התנהגותו של העותר ואת מידת השתלבותו במתקן הכליאה. תכלית זו נגזרת מהצורך לוודא כי האסיר מגלה "התנהגות טובה" לאורך זמן, תנאי המהווה עמוד שדרה בניהול התקין של הכלא.

נדרשת תקופה של לפחות שישה חודשים כדי לאפשר למשיב להכיר את העותר, את התנהלותו, את יכולתו לעמוד בכללים, את רמת מסוכנותו, ואת התאמתו לטובת הנאה מסוג התייחדות.

8. אמנם, כפי שטענה ב"כ העותר, כאשר העותר שהה בביתו בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני, הוא היה בפיקוח של המשיב, אשר אף היה רשאי לבקר בכתובת מעצרו בכל עת, ולא עלתה כל טענה כי העותר הפר את תנאי מעצר הבית.

עם זאת, אני מקבלת את עמדת ב"כ המשיב כי על אף שבמובן הרחב ניתן לראות במעצר בפיקוח אלקטרוני "משמורת חוקית", אין לראות בכך "משמורת חוקית" לצורך סעיף 3(א) לפקודה, שכן בעת ששהה העותר בביתו בתנאי פיקוח אלקטרוני, הוא לא היה במגע יומי עם סגל היחידה, ולא ניתן היה להתרשם ממנו בצורה מספקת על בסיס יומיומי.

תנאי מעצר הבית שונים לחלוטין מתנאי המעצר במתקן הכליאה. במעצר בית העותר לא היה מוגבל בשימוש בטלפון, בטלוויזיה, במזגן, בתפריט האוכל, בביקורים, בהתייחדות, ובכל עניין אחר. הוא לא היה צריך לחלוק את תאו עם אסירים אחרים, ולהישמע להוראות הסגל. למעשה, המגבלה היחידה שהוטלה עליו בכתובת מעצר הבית - היא האיסור לצאת מאותה הכתובת. העותר לא היה תחת עינם הפקוחה של הסוהרים, ולא ניתן היה להתרשם מהתנהלותו ומיכולתו לעמוד בתנאים ובנהלים החלים במתקן הכליאה.

לפיכך, וגם אם מבחינה משפטית ניתן לראות במעצר בפיקוח אלקטרוני "משמורת חוקית", הרי שאין בפיקוח אלקטרוני כדי לאפשר את בחינת התנהלותו של העותר והתאמתו לקבלת טובת הנאה בדמות התייחדות.

9. מקובלת עלי אף עמדת ב"כ המשיב, כי העובדה שבעבר היה העותר זכאי לטובת הנאה בדמות התייחדות, אינה יוצרת לו זכאות בהווה, בוודאי בשים לב שחלפו שלוש שנים מאז יצא מכותלי בית הסוהר, ולא ניתן להישען על ההתרשמות מלפני שלוש שנים.

על העותר לשהות במשמורת חוקית בתוך כתלי הכלא, במשך שישה חודשים ברציפות, כתנאי לבחינת התאמתו לקבלת טובת הנאה מסוג התייחדות. התקופה נמנית מיום 09/25.

10. סיכומי של דבר, העתירה נדחת.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשפ"ו, 04 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.